

पुष्करि

तदारम्भे नक्षत्रादि हीपिकायाम् ।

‘पुष्ट्याभिकरोत्तरस्वरुप्त्रज्ञामुपिच्छुभिः
श्रज्जेऽर्के शुभयोगवारतिथिषु कूर्बवर्णेषु च ।
पुष्टेष्वै जलराशिगे इश्वरमगे शुक्रे शुभांशोदये
प्रारम्भः सलिलाश्वस्य शुभदो जीवेन्द्रपुत्रोदये’ ।
पुष्ट्यातुराधा-हक्षोत्तरात्रय-धनिष्ठा शृतभिषा-
रोहिणी-पूर्वाधार्णा-मध्या-मृगशिरोभिर्भैः ।
मातुस्ये ।

‘चन्द्रादित्यबलं लब्धा लभ्यं शुभनिरीचितम् ।
स्तम्भोच्छायादि कर्त्तयमन्यत्र परिवर्जयेत् ॥

अश्विनी रोहिणी शूलसुत्तरात्रयमैन्द्रवम् ।

खाती हस्तातुराधा च यद्यारम्भे प्रशस्ते ।

वच्चशावात्प्रश्ले च अतौपातातिगण्डयोः ।

विक्षमगणपरिवर्जयोगेषु कारयेत् ।

चादित्यभौमवर्जन्तु सर्वे वारा: शुभावहाः ।

प्रासादेष्वैवमेव स्यात् कूर्मपापीषु चैव हि’ ।

ज्योतिषे । गुरोभूम्भीरस्तवाल्ये इत्यभिषाय
प्रतिष्ठारम्भये देवक्यादेवर्जयन्ति हि ॥ * ॥

उतुसंगफलमाह । कपिलपञ्चरात्रे ।

‘संक्षेपात् प्रवश्यामि जलदानफलं इद्यु ।

पुष्करिण्यादिदानेन विष्णुः प्रीणाति विश्वधृक् ।

जलाश्वयकरणार्थभूमिदानफलमाह पितृगुप्तः ।

‘जलाश्वयार्थं यो दद्यात् वाराण्ये लोकमाप्नुयात् ।

भूमिति शेषः ॥ * ॥ ततुप्रतिष्ठाकालमाह ।

मत्स्यपुराणम् ।

‘इद्यु राजन् ! महावाहो ! तड़गादिषु यो

विधिः ।

चैत्रे वा फालगुने वापि ज्येष्ठे वा माधवे तथा ॥

माघे वा सर्वदैवानां प्रतिष्ठा शुभाभवेत् ।

प्राप्तं पर्वं शुभं शुक्रमतैते चोत्तरायणे ॥

पुण्येर्हि विप्रक्रियते क्लवा ब्राह्मणवाचनम् ॥

अतीते प्रत्यते । तथा च प्रतिष्ठासुक्ष्ये ।

‘माघेर्थं फालगुने वापि चैत्रवैशाख्योरपि ।

ज्येष्ठापाद्यक्योर्वापि प्रट्टसे चोत्तरायणे ॥’

ब्राह्मणवाचनं पुण्याइस्तित्तिर्हिवाचनम् ॥ * ॥

‘पश्चमी च डितीया च छत्रीया सप्तमी तथा ।

इश्वर्मी पौर्णमासी च तथा श्रेष्ठा चयोदशी ।

आसु प्रतिष्ठा विधिवत् क्लवा बहुपला भवेत् ।

चाषाढ़े हि तथा शूलसुत्तरात्रयमेव च ।

च्येष्ठायवस्त्रोहिण्यः पूर्वभादपदा तथा ॥

हस्तान्विनी रेवती च पुष्टो शृगशिरस्तथा ।

अतुराधा तथा खाती प्रतिष्ठादिषु शृस्ते ॥ * ॥

बुधो इहस्तिः शुक्रस्त्वा यते शुभावहाः ।

एतत्रिरीत्यं लभ्यं नक्षत्रस्य प्रशस्ते ॥

यहस्तारावलं लब्धा यहपूर्णां विधाय च ।

निमित्तं सकलं क्लवा वर्जयित्वा हुतादिकम् ।

शुभयोगे शुभगृहे क्रवर्यहिविवर्जिते ।

लभ्ये ऋद्धे च कुर्व्वेत प्रतिष्ठादिकसुत्तमम् ॥ * ॥

अयने विषुवे तदत् वड्पूर्णितसुखे तथा ।

एतेषु स्थापनं कार्यं विधिवृद्धेन कर्मणा ।

भविष्ये ।

‘प्रतिपच दितीया च छत्रीया पश्चमी तथा ।

पुष्करि

इश्वर्मी चयोदशी चैव पौर्णमासी च कौरिंता ।
स्त्रोमो इहस्तिस्त्रैव शुक्रस्त्रैव तथा बुधः ।
गते चौम्यग्रहाः प्रोक्ताः प्रतिष्ठायागकर्मणि ।
प्रतिष्ठाधिकारे यवहारसुच्यते ।
‘क्षणपद्मे च पश्चम्यामदम्यास्त्रैव शृस्ते ।

दीपिकायाम् ।

‘पुष्ट्याच्चिश्वरमग्नैवतवासवेषु

सौम्यानिवेशमघरोहिण्यमूलहस्ते ।

पौर्णागुरुराधहिरभेषु पुनर्वस्त्रैव

कार्याभिषेकतरुभूतपत्रिप्रतिष्ठा ॥

वासवं धनिष्ठा । ईश आर्द्धा । आर्द्धायैव

सौभाग्यमिति प्रतिष्ठासारसुच्यता॑ ॥ * ॥

वापीवायाहैनां पूर्णत्वाभिधानात् शृदस्याधिकार-

माह जातूकर्णी ।

‘वापीकूपतडागादि देवतायतनादि च ।

अवप्रदानमारामाः पूर्णसिवभिधीयते ।

अमिहोत्रं तपः स्वं वेदानामनुपालनम् ।

आतिथ्यं वैच्छदेवच इत्यमिवभिधीयते ।

यहोपरागे यहानं पूर्णसिवभिधीयते ।

इष्टापूर्त्ते इत्यातीनां धर्माः सामान्य उच्यते ।

अधिकारी भवेत् शृदः पूर्ते धर्मे न वैदिके ।

वैदिके वेदाध्ययनसाध्ये अमिहोत्रादाविति रक्षा-
करः । एवं ख्येणामपि पूर्णाधिकारः । यथा,
नारीवतुत्ते हहस्तिः ।

‘पिण्डायगुरुदौहित्रात् भर्तुः स्वसीयमातुलान् ।

पूजयेत् कथ्यपूर्त्तार्थं उद्भानायातिथीन् जियः ।

अस्य पूर्त्तावत् उद्दिश्याहमयादौ कर्त्तयम् ।

यथा, गोभितः । ‘हृष्टः पूर्त्ते तु युग्मा नाशयेत्
प्रदद्विष्णुपत्रारः । यवैस्त्तिलार्थं इति’ ॥ * ॥

हहश्चैवपचरात्रे ।

‘वापीकूपतडागानां पच्छिमे यागमङ्गपम् ।

कुर्याद्यथाक्रमेत्वे कथ्यसं मध्यसुतम् ।

कथ्यसं इहस्तत्त्वं कूपे शस्त्रं तथानघः ।

दिष्टकं कार्यद्यार्थाण्या पुष्करिण्या चतुर्दशः ।

हिरण्यस्तं कुर्व्वेत तडागे मङ्गपं शुभम् ।

कथ्यसं कनोद्यासम् ॥ * ॥ सङ्कृत्यविधिमाह
भविष्ये ।

‘गृहीत्वौद्धमर्वं पात्रं वारिपूर्णं गुणान्वितम् ।

दर्भच्चं सागम्बनं फलपूष्यसमन्वितम् ।

जलाश्वयारामकूपे सङ्कृत्ये पूर्वदिष्टुखः ।

साधारये चोत्तरास्ये इशान्यां निर्विषेत् प्रयः ।

मत्स्यपुराणे ।

‘प्रागुदकप्रवणे देशे तदागस्य समीपतः ।

चतुर्व्वेत्सा शुभां वैदीं चतुरसां चतुर्मुखीम् ।

कारयेदित्यर्थः । तथा,—

‘सर्वतः समवर्णाः स्युः पताका अजस्रं युताः ।

समवर्णा वश्यमाण्योकपालवर्णाः ।

‘अश्वत्पोडुभरपत्रवटप्रावायुतानि च ।

मङ्गपस्य प्रतिदिव्यं द्वारायेतानि कारयेत् ।

तथा ।

‘कुलशैलसमाप्तः स्थापकः स्थाहिजोत्तमः ।

स्थापक आचार्यं इति रक्षाकरः ॥ * ॥

पुष्करि

‘सौवर्णे कुर्ममकरौ राजतौ मत्स्यहुङ्कौभै ।

ताम्बौ कुलौरमङ्गकावायसः शिशुमारकः ।

एवमासादा तात् सर्वानाहौ चैव विशास्ते ।

शुक्रमाल्यामवधरः शुक्रगत्यविषेपनः ।

सर्वैदध्युदक्षानस्त्रापितो वैद्युत्प्रवृत्तः ।

यजमानः सप्तवीक्रमन्वितः । पच्छिमं द्वारमाश्रित्य प्रविशेद्यागमङ्गपम् ॥

ततो मङ्गलश्वन्ते भेरीर्णा निःस्वनेन च ।

रजसा मङ्गलं कुर्यात् पश्चवर्णेन तत्त्वित् ।

घोड़प्रारं तत्त्वकं पद्मगर्भं चतुर्भुखम् ।

चतुरस्त्र यरितो दृतं मध्ये सुश्रू॒भनम् ।

वैद्याक्षोपरि तत् क्लवा यहांकोपत्तस्तथा ।

विवर्णेन्द्रितः सर्वानु प्रतिदित्त्वं विच्छयः ।

भसादीन् स्थापयेन्द्र्ये वारुणं मन्त्रमाश्रितः ।

भसादीन् कुर्मादीन् ।

‘ब्रह्माण्यच शिंद्विष्णु तच्चैव स्थापयेद्युधः ।

विनायकान् विन्यस्य कमलामविकान्त्या ।

पूजयेदिति शेषः । तथा,—

‘नवयहमस्यं छत्रा ततः कर्म समारम्भेत् ।

अन्यथा फलदं पुंसां न काम्यं जायते कर्त्तव्यं ।

यजपूजामङ्गलं श्रान्तिदीपिकायाम् ।

‘वर्त्तलो भास्करः कार्यो हृद्वापाक्षतिस्तथा ।

पद्मालतिगुरुः कार्यं चतुर्व्वेष्टुखस्तु भास्मवः ।

खद्गाक्षतिः शृदिः कार्यो राहुसु मकराहतिः ।

सर्पांक्षतिस्तथा केतुः कार्यो मङ्गलपूजने ।

मत्स्यपुराणे ।

‘देवतानां ततः स्थाप्ता विश्वतिर्हाद्याधिका ।

स्वर्णं सोमस्तथा भौमो बुधजीवसिताकंजा ।

राहुः केतुरिति प्रोक्ता यहा लोकहिते रताः ।

मध्ये तु भास्करं विद्याक्षोहितं दक्षिणेन तु ।

उत्तरेण गुरुं विद्यादुद्वं पूर्ववृत्तेन रेण ।

पूर्वेण भास्मवं सोमस्य चतुर्व्वेष्टुखस्तथा ।

पद्मिनिं श्रान्तिं प्रदद्विष्णुपत्रादित्यै ।

पद्मिमोत्तरतः केतुं स्थापयेत् शुक्रतः ।

भास्मस्त्रेन्द्रं विद्यादित्यै ।

भ्रात्याण्यक्षतिर्हादित्यै ।

विनायकं तथा दुर्गां वायुमाकाशमेव च ।

आवाहयेद्याहुतिभिस्तथैवाचिकुमारकै ।

संसरेद्रक्षत्तमादित्यमङ्गलसमन्वितम् ।

सोमशौक्रौ तथैतौ बुधजीवै च प्रिपुक्षौ ।

मन्दराहु तथा लक्ष्मी धूम्रं केतुगणं विदुः ।

यहवर्णानि देवानि वासांवि कुसुमानि च ।

धूम्रामीदोन्नं सुरभिरपश्चादित्यादिकम् ।

शौभरं स्थापयेत् ग्राजः फलपूष्यसमन्वितम् ।

गुडौदनं रवे: कुर्यात् सोमाय दृतं प्रायसम् ।

संयात्रकं झुजे ददात् चौराम् सोमस्त्रवे ।